

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sk/19/2020
Identifikačné číslo spisu: 1019201169
Dátum vydania rozhodnutia: 16.12.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1019201169.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobcu: O.. O. C., narodený XX. W. XXXX, bytom v N., H. Č.. X, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8-10, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia generálneho riaditeľa žalovanej z 28. januára 2019, Číslo: XXX XXX XXXX X, o starobný dôchodok, o kasačnej sťažnosti žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 05. februára 2020, č.k. 8Sa/61/2019-25, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 05. februára 2020, č.k. 8Sa/61/2019-25 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom z 05. februára 2020, č.k. 8Sa/61/2019-25 postupom podľa § 191 ods. 1 písm. c/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie z 28. januára 2019, Číslo: XXX XXX XXXX X vydané generálnym riaditeľom žalovanej v spojení s prvostupňovým rozhodnutím z 05. novembra 2018, Číslo: XXX XXX XXXX X a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie. Rozhodnutím z 28. januára 2019, Číslo: XXX XXX XXXX X generálny riaditeľ žalovanej ako odvolací správny orgán postupom podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z.z.“) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie z 05. novembra 2018 o zamietnutí žiadosti žalobcu o priznanie starobného dôchodku od 11. augusta 2012 za aplikácie § 65 a § 274 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. a § 14, § 21 a § 174 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 100/1988 Zb.“).

2. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia generálneho riaditeľa žalovanej preskúmal v intenciách § 65 ods. 1,2, § 274 ods. 1, § 109 ods. 2, § 114 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z., § 175, § 14

ods. 4, § 21 ods. 1, § 132 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb., § 1 ods. 1,2, § 38 ods. 1, § 143a zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z.z.“) a postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v Tretej hlave Tretej časti SSP upravujúcej správnu žalobu v sociálnych veciach za primeraného použitia ustanovení o všeobecnej správnej žalobe podľa Prvej hlavy Tretej časti SSP a dospel k záveru o dôvodnosti podanej žaloby.

3. Krajský súd mal za spornú tú skutočnosť, či sa na účely priznania starobného dôchodku má žalobcovi zhodnotiť aj doba služby z osobitného systému sociálneho poistenia, ktorá ešte nie je zhodnotená ani pre nárok na výsluhový dôchodok, keďže jeho služobný pomer policajta naďalej trvá a nárok na výsluhový dôchodok mu ešte nevznikol. Tento mu podľa § 38 zákona č. 328/2002 Z.z., vznikne až po skončení služobného pomeru. Žalovaná vychádzala zo skutočnosti, že žalobcovi starobný dôchodok nie je možné pre pretrvávajúci služobný pomer priznať, čím mu zatiaľ nevznikol ani nárok a ani nepoberá výsluhový dôchodok. To znamená, že jeho odpracovaná doba nie je ešte pre výsluhový dôchodok zhodnotená a nie je tak zistená celková doba jeho služby. Podľa potvrdenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky z 29. júla 2015, jeho služba policajta trvala viac ako 20 rokov v I. kategórii funkcií (01. september 1978 - 31. december 1999) a výkon služby naďalej trvá a je viac ako 25 rokov (od 01. septembra 1978 do 29. júla 2015, t.j. dňa vydania potvrdenia s uvedením zárobkov žalobcu za odpracované roky 1984 až 2014). Je zrejmé, že žalobca splnil podmienky podľa § 65, § 274 zákona č. 461/2003 Z.z. pre nárok na starobný dôchodok v zníženom dôchodkovom veku 55 rokov, podľa § 21 ods. 1 písm. b/ zákona č. 100/1988 Zb. Tento záver je v súlade aj s judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napríklad rozsudkom z 31. júla 2009, sp. zn. 9 So/167/2008, v ktorom vyslovil právny názor, že „žadateľ, ktorý inak splnil podmienku veku a doby poistenia podľa ust. § 65 zák. č. 461/2003 Z.z., by bol diskriminovaný len preto, že je aktuálne v služobnom pomere v ozbrojenom zbore, pričom zákon sám nevyžaduje ako podmienku priznania starobného dôchodku, ukončenie akéhokoľvek pracovného vzťahu (pracovného či služobného pomeru)“.

4. Ďalej uviedol, že aplikácia článku 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 na skutkový stav v preskúmvanej veci je nedôvodná, keďže žalobca nepoberá výsluhový dôchodok, ktorý v zmysle judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky plní od dovŕšenia dôchodkového veku funkciu starobného dôchodku z osobitného systému dôchodkového poistenia. Nedôvodné je nielen krátenie sumy starobného dôchodku najviac o sumu výsluhového dôchodku, ale aj samotný výpočet teoretickej sumy starobného dôchodku zo zárobkov počas doby poistenia v oboch systémoch sociálneho poistenia, na účel následného krátenia tejto vypočítanej sumy starobného dôchodku o sumu výsluhového dôchodku. Suma starobného dôchodku žalobcu sa vypočíta iba z doby poistenia vo všeobecnom systéme poistenia, ktorú žalovaná podľa osobného listu dôchodkového zabezpečenia/poistenia k prvostupňovému rozhodnutiu už zistila a toto zistenie prípadne doplní a správne podľa podkladov zhodnotí do sumy starobného dôchodku žalobcu v zmysle platných právnych predpisov v sociálnom poistení / zabezpečení. Výklad žalovanej o povinnosti postupovať podľa článku 33 ods. 2 Dohovoru č. 128, so záverom k nesplneniu podmienok doby poistenia a veku na priznanie starobného dôchodku žalobcovi podľa jeho žiadosti o starobný dôchodok z 08. októbra 2015, po dovŕšení dôchodkového veku 55 rokov, od 11. augusta 2012 je nesprávny a so zákonom nesúladi. Správne by mal teda prvostupňový orgán v súlade s prezentovanou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky priznať žalobcovi starobný dôchodok vo výške zodpovedajúcej rozsahu poistenia vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia (rozsudok sp. zn. 9So/138/2011). Poukázal tiež na to, že nesprávnym pre zamietnutie žalobcovej žiadosti o starobný dôchodok je aj odkaz na § 255 a § 60 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. v napadnutom rozhodnutí, keďže žalobca zákonné podmienky na vznik nároku na starobný dôchodok v zníženom dôchodkovom veku 55 rokov veku splnil tak podľa zákona č. 461/2003 Z.z., ako aj podľa zákona č. 100/1988 Zb.

5. Vzhľadom na uvedené, krajský súd dospel k záveru, že nakoľko postup žalovanej vo veci určenia nároku žalobcu na starobný dôchodok a určenie jeho sumy nebol v súlade so zákonom, ako aj ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v obdobných veciach, žalobou napadnuté, ako i prvostupňové rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, zrušil tak žalobou napadnuté, ako aj prvostupňové rozhodnutie a vec vrátil orgánu verejnej správy nižšieho stupňa na

ďalšie konanie.

6. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP tak, že úspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ich náhradu neuplatnil a v konaní mu žiadne ani nevznikli.

II.

7. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

8. Namietala, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP).

9. Uviedla, že žalobca neformálnou žiadosťou z 21. októbra 2019 oznámil žalovanej, že ukončil služobný pomer príslušníka Policajného zboru Slovenskej republiky a požiadal, aby mu bol priznaný starobný dôchodok. K žiadosti pripojil rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky z 19. februára 2019, podľa ktorého bol žalobcovi od 01. januára 2019 priznaný výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z.z. Žalovaná následne rozhodnutím z 15. januára 2020 podľa § 65, § 274, § 82 a § 294dx zákona č. 461/2003 Z.z. od 01. januára 2019 priznala žalobcovi starobný dôchodok v sume 146,30 eur mesačne, ktorý od 01. januára 2020 zvýšila na sumu 155,30 eur mesačne.

10. K rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9So/138/2011 uviedla, že tento nemožno použiť na tu prejednávany prípad, nakoľko vo veci sp. zn. 9So/138/2011 bol poistencovi priznaný výsluhový dôchodok. Právny názor krajského súdu, podľa ktorého priznať žalobcovi starobný dôchodok vo výške zodpovedajúcej rozsahu poistenia získaného vo všeobecnom systéme dôchodkového poistenia a zároveň nevypočítať teoretickú sumu starobného dôchodku a následne neprístupíť ku kráteniu sumy starobného dôchodku podľa článku 33 ods. 2 Dohovoru, je nesprávny. K rozsudku sp. zn. 9So/167/2008, podľa ktorého cit.: „ (...) žiadateľ, ktorý inak splnil podmienku veku a doby poistenia podľa § 65 zákona o sociálnom poistení by bol diskriminovaný len preto, že je aktuálne v služobnom pomere v ozbrojenom zbore, pričom zákon sám nevyžaduje ako podmienku priznania starobného dôchodku ukončenie akéhokoľvek pracovnoprávneho vzťahu (pracovného či služobného pomeru).“ žalovaná uviedla, že ide o prípad, kedy poistencovi, ktorý bol príslušníkom ozbrojených síl a zborov, vznikol nárok na starobný dôchodok zo všeobecného systému sociálneho poistenia skôr, ako nárok na výsluhový dôchodok. V takom prípade, teda samotná skutočnosť, že služobný pomer nie je ukončený, nemôže vylúčiť priznanie starobného dôchodku, ak inak sú náležitosti veku a trvania poistenia vo všeobecnom systéme splnené podľa zákona č. 461/2003 Z.z. V tomto prípade, žalobca nezískal dobu najmenej 15 rokov obdobia dôchodkového poistenia [získal 5 rokov a 99 dní (1.924 dní)] a tiež nedosiahol dôchodkový vek. Poukázala tiež na rozsudok sp. zn. 4So/74/2008, podľa ktorého, ak žiadateľ o starobný dôchodok, ktorý dovŕšil dôchodkový vek a získal obdobie dôchodkového poistenia v rozsahu potrebnom na nárok na starobný dôchodok, je ku dňu rozhodovania o dôchodku policajtom, alebo profesionálnym vojakom, je potrebné starobný dôchodok priznať s tým, že na nárok a určenie sumy dôchodku sa na obdobie výkonu služby a príjmy dosiahnuté za toto obdobie neprihliadne. Uvedený postup platí aj vtedy, ak žiadateľ ku dňu rozhodovania o dôchodku nezískal obdobie výkonu služby v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok. Obdobie výkonu služby môže byť v takýchto prípadoch hodnotiteľné ako obdobie dôchodkového poistenia podľa § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. až po skončení služobného pomeru.

11. Vzhľadom na to, že žalobca v čase rozhodovania o jeho nároku na starobný dôchodok k 11. augustu 2012 nebol poberateľom dávky výsluhového zabezpečenia, nakoľko jeho služobný pomer trval do 31. decembra 2018, z judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že nemá nárok na starobný dôchodok z dôvodu nezískania potrebného počtu obdobia dôchodkového poistenia, pretože nie je možné zohľadniť obdobie výkonu služby a osobné vymeriavacie základy dosiahnuté počas doby služby a nie je možné uplatnenie článku 33 ods. 2 Dohovoru pre určenie sumy starobného dôchodku. Doba služobného pomeru a príjmy dosiahnuté počas obdobia výkonu služby sa žalobcovi zohľadnili pre nárok na starobný dôchodok a pre určenie jeho sumy po skončení služobného pomeru. V súlade so

zákonom by bolo možné priznať žalobcovi starobný dôchodok, ak by žalobca splnil podmienky uvedené v § 65 zákona č. 461/2003 Z.z. aj v prípade trvania služobného pomeru v policajnom zbore k 11. augustu 2012, teda ku dňu, od ktorého žalobca žiadal o priznanie starobného dôchodku, pričom na dobu služobného pomeru sa neprihliada. V danej veci však žalobca nesplnil podmienky pre priznanie starobného dôchodku, keď nezískal potrebný počet rokov dôchodkového poistenia a nevznikol mu ani nárok na znížený dôchodkový vek.

12. Záverom uviedla, že žalobca skončil služobný pomer dňa 31. decembra 2018, preto bol opätovne posúdený nárok na starobný dôchodok aj s prihliadnutím na dobu výkonu služby. Z dôvodu splnenia zákonných podmienok nároku na starobný dôchodok (získanie potrebného počtu rokov obdobia dôchodkového poistenia), mu bol od 01. januára 2019 starobný dôchodok priznaný a krátený v súlade s článkom 33 ods. 2 Dohovoru, rozhodnutím z 15. januára 2020.

13. Navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamietne (po správnom zruší rozsudok krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie; pozn. súdu).

III.

14. Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti žalovanej vyjadril podaním z 30. mája 2020 považujúc kasačnú sťažnosť žalovanej za nedôvodnú, rozsudok sp. zn. 9So/138/2011 nemožno na prejednávanú vec aplikovať, žalovaná nezohľadnila rokovania ministrov práce, sociálnych vecí a rodiny, zástupcov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a Asociácie policajtov vo výslužbe v rokoch 2012 - 2014 a tiež rozhodnutia súdov z neskoršieho obdobia, napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 9So/50/2015, alebo Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 28Sa/8/2017.

IV.

15. Vyjadrenie žalobcu bolo doručené žalovanej dňa 03. júna 2020 na vedomie.

V.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ SSP) preskúmal kasačnú sťažnosť postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

17. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

18. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

19. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

20. Podľa § 6 ods. 2 písm. c/ SSP, správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách v sociálnych veciach.

21. Podľa § 199 ods. 1 písm. a/ SSP, sociálnymi vecami sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie Sociálnej poisťovne.

22. Predmetom kasačného konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd zrušil rozhodnutie z 28. januára 2019, Číslo: XXX XXX XXXX X vydané generálnym riaditeľom žalovanej v spojení s prvostupňovým rozhodnutím z 05. novembra 2018, Číslo: XXX XXX XXXX X a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie. Rozhodnutím z 28. januára 2019, Číslo: XXX XXX XXXX X generálny riaditeľ žalovanej ako odvolací správny orgán postupom podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie z 05. novembra 2018 o zamietnutí žiadosti žalobcu o priznanie starobného dôchodku od 11. augusta 2015 za aplikácie § 65 a § 274 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. a § 14, § 21 a § 174 zákona č. 100/1988 Zb.

23. Podľa § 65 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z., poistenec má nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov a dovŕšil dôchodkový vek.

24. Podľa § 60 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z., obdobie dôchodkového poistenia je aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby, ak toto obdobie policajt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu 2) (odkaz na zákon č. 328/2002 Z.z.; pozn.) a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu. 55) (odkaz na § 40 až 45 a § 101 zákona č. 328/2002 Z.z.; pozn.).

25. Podľa § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z., za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby získané do 31. decembra 2003, ak toto obdobie policajt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu 2) (odkaz na zákon č. 328/2002 Z.z.; pozn.) a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu. 55) (odkaz na § 40 až 45 a § 101 zákona č. 328/2002 Z.z.; pozn.).

26. Podľa § 274 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z., nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie sa zachovávajú.

27. Vyššie citované ustanovenie § 274 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. zakotvuje zásadu zachovania získaných nárokov, rešpektujúc predchádzajúcu právnu úpravu (zákon č. 100/1988 Zb.), podľa ktorej sa nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie zachovávajú do 31. decembra 2023. Z toho dôvodu pre posúdenie vzniku nároku na starobný dôchodok z titulu výkonu zamestnaní zaradených do zvýhodnenej pracovnej kategórie nie je možné pre žalobcu stanoviť iné (menej výhodné) podmienky, ako boli stanovené predchádzajúcou úpravou. Toto ustanovenie umožňuje vznik nároku na starobný dôchodok pred dovŕšením 62. roku veku.

28. Podľa § 38 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z., policajt a profesionálny vojak, ktorému sa skončil služobný pomer, má nárok na výsluhový dôchodok, ak služobný pomer trval najmenej 25 rokov.

29. Najvyšší súd z obsahu súdneho, ako aj pripojeného dávkového spisu mal preukázané, že
- žalobca na predpísanom tlačive dňa 12. októbra 2015 (žiadosť spísaná dňa 08. októbra 2015, deň uplatnenia nároku - 11. august 2015) požiadal o starobný dôchodok, ktorý žiadal priznať od 11. augusta 2012, t.j. tri roky spätne,
- rozhodnutím z 19. januára 2016 v spojení so zmenovým rozhodnutím z 15. marca 2016 bola predmetná žiadosť žalobcu zamietnutá
[dôvod zamietnutia žiadosti spočíval v tom, že žalobcovi ku dňu podania predmetnej žiadosti nie je možné určiť sumu starobného dôchodku, keďže podľa potvrdenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky z 29. júla 2015 mu nebol priznaný výsluhový dôchodok, a to z dôvodu trvania služobného pomeru],
- krajský súd na odvolanie žalobcu obe rozhodnutia rozsudkom z 11. júla 2018, č.k. 8Sd/55/2016-40 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie

[dôvod zrušenia a vrátenie vecí spočíval v nedostatočnom zistení skutkového stavu a tiež v nepreskúmateľnosti rozhodnutia pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov],

- následne žalovaná (vychádzajúc zo záverov plynúcich z vyššie menovaného rozsudku krajského súdu) vydala dňa 05. novembra 2018 rozhodnutie, ktorým opätovne žiadosť žalobcu z 08. októbra 2015 o priznanie starobného dôchodku zamietla

[k uvedenému záveru dospela po tom, čo mala aj v zmysle potvrdenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky z 10. októbra 2018 preukázané, že žalobcovi služobný pomer naďalej trvá, nie je v evidencii poberateľov dávok výsluhového zabezpečenia a Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky o priznaní výsluhového dôchodku nerozhodovalo; dodala, že základnou podmienkou priznania výsluhového dôchodku je skončenie služobného pomeru, a nakoľko potom u žalobcu služobný pomer naďalej trvá, nie je možné určiť sumu starobného dôchodku],

- na odvolanie žalobcu odvolací správny orgán stotožniac sa s prvostupňovým rozhodnutím z 05. novembra 2018 a závermi z neho plynúcimi rozhodnutím z 28. januára 2019 odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil,

- následne krajský súd tu preskúmaným rozsudkom podanej žalobe vyhovel a rozhodnutie žalovanej v spojení s prvostupňovým rozhodnutím zrušil a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie.

30. Z dávkového spisu najvyšší súd tiež zistil, že

- žalobca novou žiadosťou z 21. októbra 2019 opätovne požiadal o priznanie starobného dôchodku; z predmetnej žiadosti (okrem iného) vyplynulo, že žalobca ukončil služobný pomer príslušníka Policajného zboru a od 01. januára 2019 mu bol priznaný výsluhový dôchodok,

- žalovaná žiadosti žalobcu vyhoveľa a rozhodnutím z 01. apríla 2020 (po zrušení predchádzajúceho rozhodnutia z 15. januára 2020 na základe autoremedúry) mu priznala od 01. januára 2019 starobný dôchodok v sume 218,60 eur mesačne a od 01. januára 2020 v sume 227,60 eur mesačne.

31. V predmetnej veci nebolo sporným, že žalobca v čase uplatnenia (prvej) žiadosti o priznanie starobného dôchodku z 08. októbra 2015 bol príslušníkom policajného zboru a jeho služobný pomer ku dňu jej podania trval. Rovnako nebolo sporným, že vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia žalobca získal 5 rokov a 99 dní obdobia dôchodkového poistenia (t.j. 1.924 dní obdobia dôchodkového poistenia).

32. Spornou však zostala otázka, či má žalobca nárok na starobný dôchodok aj v prípade, ak v čase uplatnenia žiadosti o jeho priznanie, mu nevznikol nárok na výsluhový dôchodok, a to z dôvodu, že služobný pomer žalobcu v čase jej podania naďalej trval (pozri § 38 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z.).

33. V úvode najvyšší súd považuje za potrebné objasniť, že vo veci týkajúcej sa nároku žalobcu na starobný dôchodok boli podané zo strany žalobcu dve žiadosti o starobný dôchodok. Jednalo sa o žiadosť z 08. októbra 2015 a o žiadosť z 21. októbra 2019. Kým (prvej) žiadosti nebolo zo strany žalovanej vyhovené (rozhodnutie o tejto žiadosti je predmetom tohto konania - pozri bod 29 tohto rozsudku), v poradí druhej žiadosti vyhovené bolo a žalovaná žalobcovi priznala starobný dôchodok (pozri bod 30 tohto rozsudku). Pre žalovanú v procese rozhodovania o predmetných žiadostiach bola zásadnou otázkou trvania a skončenia služobného pomeru žalobcu. V čase podania prvej žiadosti u žalobcu služobný pomer stále trval, v čase podania druhej žiadosti služobný pomer žalobcu už bol ukončený s tým, že od 01. januára 2019 má žalobca priznaný výsluhový dôchodok.

34. Aj napriek skutočnosti, že v čase rozhodovania súdu žalobca už ukončil služobný pomer a počnúc 01. januárom 2019 mu bol priznaný výsluhový dôchodok, najvyšší súd považuje za potrebné (i napriek tejto skutočnosti) sa vysporiadať s touto zásadnou otázkou obsiahnutou v predchádzajúcom bode 32 tohto rozhodnutia.

35. Najvyšší súd uvádza, že prípad, ktorý je predmetom tohto konania je prípadom skôr ojedinelým. Väčšina prípadov, s ktorými mal možnosť sa najvyšší súd zaoberať sa týkala tej situácie, kedy účastník konania bol v služobnom pomere v rozsahu zakladajúcom mu nárok na výsluhový dôchodok a následne po skončení služobného pomeru získal ďalšie obdobie dôchodkového poistenia vo všeobecnom systéme

(t.j. v civilnom zamestnaní). V takom prípade, aj keby účastník nezískal viac ako 15 rokov obdobia dôchodkového poistenia vo všeobecnom systéme (§ 65 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z.), ale toto získal po zhodnotení obdobia v osobitnom systéme, má Sociálna poisťovňa povinnosť pristúpiť k realizácii výpočtu dôchodku aj s prihliadnutím na dobu poistenia získanú v osobitnom systéme a dôchodok priznať vo výške zodpovedajúcej rozsahu poistenia v systéme všeobecnom. Za tohto stavu je potom Sociálna poisťovňa povinná pri rozhodovaní o nárokoch poistencov, ktorým bola priznaná niektorá z dávok výsluhového zabezpečenia poistencov osobitného systému najprv vypočítať teoretickú výšku dôchodku, ktorá by im patrila vtedy, ak by všetky doby poistenia získali vo všeobecnom systéme (samozrejme pri zachovaní výhod z preferovaných zamestnaní, teda napríklad pri skoršom odchode do dôchodku), následne vypočítať teoretickú výšku dôchodku, ktorá by im patrila po zhodnotení doby poistenia v osobitnom systéme a odpočítať ju od teoretickej výšky dôchodku, vypočítanej pri zohľadnení celej doby poistenia [napríklad rozsudky najvyššieho súdu z 22. augusta 2012, sp. zn. 9So/138/2011, z 15. augusta 2011, sp. zn. 7So/138/2011, z 15. apríla 2015, sp. zn. 10So/59/2014, z 25. januára 2017, sp. zn. 9So/50/2015, z 28. februára 2017, sp. zn. 9So/108/2015 (v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. júna 2017, sp. zn. II. ÚS 389/2017), z 27. júna 2018, sp. zn. 9So/151/2016 (v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 16. novembra 2018, sp. zn. IV. ÚS 624/2018), prípadne rozsudok z 13. septembra 2019, sp. zn. 1Sk/6/2018].

36. Ďalší prípad riešený na úrovni najvyššieho súdu sa dotýkal situácie, kedy účastník konania získal obdobie dôchodkového poistenia v civilnom zamestnaní v rozsahu zakladajúcom mu nárok na starobný dôchodok, pričom tento sa až následne stal príslušníkom policajného zboru s tým, že v čase podania žiadosti o starobný dôchodok jeho služobný pomer trval. V tomto smere najvyšší súd uzavrel, že účastníkovi konania, ktorý splnil všetky zákonom požadované podmienky (pričom nežiadal zhodnotiť dobu služobného pomeru a ani príjmy dosiahnuté za jeho trvania) možno priznať nárok na starobný dôchodok. V tomto prípade teda priznaniu nároku na starobný dôchodok nebráni prekážka trvania služobného pomeru (rozsudok najvyššieho súdu z 31. marca 2009, sp. zn. 4So/74/2008, prípadne z 31. júla 2009, sp. zn. 9So/167/2008).

37. V predmetnej veci sa jedná o situáciu, kedy žalobca podmienku vzniku nároku na starobný dôchodok, konkrétne čo do obdobia dôchodkového poistenia vo všeobecnom systéme nespĺnil, pričom v čase podania žiadosti o starobný dôchodok mu služobný pomer stále trval. Je nesporné, že žalobca vo všeobecnom systéme získal celkovo 5 rokov a 99 dní za roky 1972 až 1978. V tomto smere nebolo možné zo strany žalovanej pristúpiť k realizácii výpočtu dôchodku aj s prihliadnutím na dobu poistenia získanú v osobitnom systéme a dôchodok priznať vo výške zodpovedajúcej rozsahu poistenia v systéme všeobecnom, nakoľko služobný pomer trval, a teda pre nárok na starobný dôchodok nebolo možné v čase podania žiadosti žalobcu o starobný dôchodok zohľadniť obdobie výkonu služby včítane vymeriavacích základov dosiahnutých počas doby služby. Nárok na starobný dôchodok vo všeobecnom systéme dôchodkového poistenia môže vzniknúť aj príslušníkovi ozbrojeného zboru alebo ozbrojených síl, ktorý už dosiahol dôchodkový vek podľa § 274 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z., splnil podmienky nároku na niektorú z výsluhových dávok (t.j. ukončil služobný pomer; § 38 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z.) a získal k tomuto dňu akúkoľvek hodnotiteľnú dobu poistenia vo všeobecnom systéme dôchodkového poistenia (nie dobu poistenia, vyžadovanú u poistenca, ktorý bol poistený výlučne vo všeobecnom systéme).

38. Z dôvodov uvedených vyššie najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 462 ods. 1 v spojení s § 440 ods. 1 písm. g/ SSP zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

39. Podľa § 469 SSP, ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a k vráteniu veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, krajský súd aj orgán verejnej správy sú viazaní právnym názorom kasačného súdu.

40. V novom rozhodnutí vo veci rozhodne krajský súd aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

41. Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.